דבראי לגואי. וא"ת הא אמר ר' עקיבא לקמן (דף פא:) דכל דמיס שהכניס לפנים פסולין וי"ל דשירים אין מכפרין לרבי עקיבא ולא קרינן בהו לכפר בקודש: **גג יסוד למה לי קרא** ק"ו. הקשה ה"ר חייס לקמן פרק התערובת (דף פא.) אמרינן גבי דם חטאת שנתערב בדם עולה דפליגי רבי אליעזר ורבנן אמר אביי לא שנו אלא תחילת חטאת ועולה אבל סוף חטאת ותחילת עולה דברי הכל מקום עולה מקום שיריס פירוש דאם נתערבו שירי חטאת בתחילת עולה לכולי עלמא יתנס למטה מן החוט דמקום תחילת מתן עולה כשר לשירי חטאת ויזרקס לקיר המזבח ומאליהם שותתין ליסוד ואין כאן שנוי מקום א"ל רב יוסף הכי אמר רב יהודה שייריס נריכין איצטבא פירוש שיפסכס על גג היסוד ממס העשוי כאיצטבא ולא יזרקס לקיר הזקוף כמשפט עולה דמשמע לה] דעולה אינס טעונה גג יסוד וי"ל דהאי דבעינן הכא בתחילת עולה גג יסוד לא אתא אלא למעוטי אמה אדמה לו] התחתונה של מזבח שמן הארץ עד הכניסה אבל קיר הזקוף של לו] מעלה עד היסוד פשיטא דעדיף (בעולה) מגג יסוד ממש דחוהה עדיף משום דבעינן שתי מתנות שהן ארבע: **לימד על פר** יוה"כ שטעון מתן דמים ליסוד. לעיל פרק בית שמאי (דף מ:) גבי ועשה לפר כאשר עשה לדיש סמיכה ושירי הדם בפר יוה"כ ותימא להאי תנא לה] סמיכה מנא ליה ושס ד) פירשנו: **ומה מי שאין נכנס דמו לפנים חובה.** תימה מה לפר כהן משיח שכן מכפר על עבירת מצוה ידועה כדפריך לעיל פ' בית שמאי (דף מ:) וי"ל דסמיך אהאי דאתי בקל וחומר משעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים דדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו: **יכול יעכבנו.** דלית לן למימר טרח וכתב לה קרא כל כמה דאיכא למידרש: דבראי לגואי ודגואי לבראי הא אין לו יסוד לפנימי עצמו[א] או אינו אלא מזבח[ב] של עולה יהא ליסוד מי כתיב אל יסוד העולה אל יסוד מזבח העולה כתיב אי הוה כתיב אל יסוד העולה הוה אמינא בזקיפה[ג] אל יסוד השתא דכתיב אל יסוד מזבח העולה אגגו דיסוד א"ר ישמעאל גג יסוד למה לי קרא ק"ו הוא ומה[ד] שירי חטאת שאינה מכפרת טעונה גג יסוד תחלת עולה שמכפרת אינו דין שטעונה גג יסוד אמר רבי עקיבא ומה[ה] שירי חטאת שאין מכפרין ואין באין לכפר טעונה גג יסוד תחלת עולה שמכפרת ובאה לכפר אינו דין שטעונה גג יסוד אם כן מה ת"ל אל יסוד מזבח העולה תן יסוד למזבח של עולה מאי בינייהו אמר רב אדא בר אהבה שירים מעכבים איכא בינייהו מר סבר מעכבי ומר סבר לא מעכבי[ו] רב פפא אמר דכולי עלמא [ז]שירים אין מעכבים והכא במיצוי חטאת העוף מעכב קא מיפלגי מר סבר [ז]מעכב ומר סבר לא מעכב תניא כוותיה דרב פפא [1]ואת כל [ח] (הדם) [הפר] ישפך מה ת"ל הפר [ט]לימד [י]על פר יום הכיפורים שטעון מתן דמים ליסוד דברי [יא] רבי אמר רבי ישמעאל קל וחומר ומה אם מי שאין נכנס דמו[יב] לפנים חובה טעון יסוד מי שנכנס דמו לפנים חובה אינו דין שטעון יסוד אמר רבי עקיבא ומה מי שאין דמו נכנס לפני ולפנים בין לחובה בין למצוה טעון יסוד מי שנכנס דמו[יג] חובה לפני ולפנים אינו דין שטעון יסוד יכול יעכבנו ת"ל [2]וכלה מכפר את הקדש שלמו כל הכפרות כולן דברי רבי ישמעאל קל וחומר לפר כהן משיח (משעיר נשיא) מעתה ומה מי שאין נכנס דמו לפנים לא חובה ולא מצוה[יד] טעון יסוד מי שנכנס דמו לפנים בין לחובה בין למצוה אינו דין שטעון יסוד יכול יעכבנו תלמוד לומר [1]ואת כל (הדם)[טו] [הפר] ישפך נתקו הכתוב לעשה[יז] ועשאו[יח] שירי מצוה לומר לך שירים אין מעכבין וסבר רבי ישמעאל מיצוי חטאת העוף מעכב והתנא דבי רבי ישמעאל [3]והנשאר בדם ימצה והנשאר[יט] ימצה

מי שאין נכנס דמו לפנים חובה. כגון פר כהן משיח שכניסת דמו לפנים אינה חובה קבועה שלא היה מצוה לחטוא ולהביא חטאת: **טעון יסוד.** שפיכת שייריס: **מי שנכנס דמו לפנים חובה.** פר יום הכפורים שהוא חובה קבועה בכל שנה. וכבי עקיבא בא להוסיף על דבריו עד שאתה לומדו מהיכול שדם פר[כ] נכנס לו מצוה לא ולמדו מלפני ולפנים שאינו נכנס לו לא לחובה ולא למצוה וזה נכנס לו אפילו לחובה אינו דין שיטעון[כא]: **יכול יעכבנו.** דיהיו כמי שאינה עליו הכתוב לעכב שהרי לא הוצרך לכתוב וכתבו: **תלמוד לומר.** באחרי מות וכלה מכפר שלמו כל הכפרות כולן בעבודות הללו האמורות בענין ושפיכת שייריס לא נאמרו שם: **קל וחומר לפר כהן משיח מעתה.** מאחר שבאתו לכלל קל וחומר[כב] יש לנו לדרוש קל וחומר כיוצא בו ולומר שייריס מעכבין בפר כהן משיח מריבוי הכתוב שהרי בקל וחומר היה למד לשפיכת שייריס משעיר נשיא יכול יעכבנו מעתה תלמוד לומר וכלה לו]: **ומה מי שאין נכנס דמו לפנים.** כגון שעיר נשיא וחטאת יחיד שאין נכנסים להיכל לא חובה ולא מצוה טעונין יסוד פר משיח שנכנס דמו לפנים מצוה אינו דין שטעון יסוד. נראה בעיני דלא גרסינן בהאי מסקנא בין לחובה בין למצוה אלא למצוה גרידתא ואי גרסינן לה לא תיקשה אדתנא בריש על דס פר משיח שאינו נכנס לפנים חובה וכאן הוא שונה בין חובה בין מצוה לגבי[לא] פר יום הכפורים לא הוי כניסת פר משיח חובה שאינו חובה כמותו אבל לגבי שעיר נשיא דלא עייל ליה כלל קרי לה לכניסת פר משיח חובה ובמסכת סוטה (דף מד:) אמרינן בהאי מצוה מצוה לגבי רשות חובה קרי ליה: **יכול יעכבנו.** מעתה דיהיו כמי שאינה עליו לעכב: **ת"ל ואת כל דס הפר וגו' נתקו הכתוב.** מסדר שאר העבודות ועשאו שירי מצוה שאינה בהילוך לשונו שכל[לב] העבודות כתיב ולקח והזה ונתן על קרנות וכאן לא כתיב ושפך דמו[לג] אל יסוד אלא שנה במשמעה לנתקו מכלל שאר העבודות לומר שאינה חובה כמו[לד] אותם לעבד:

דבראי לגואי. וא"ת הא אמר ר' עקיבא לקמן (דף פא:) דכל דמיס שהכניס לפנים פסולין וי"ל דשירים אין מכפרין לרבי עקיבא ולא קרינן בהו לכפר בקודש: **גג יסוד למה לי קרא** ק"ו. הקשה ה"ר חייס לקמן פרק התערובת (דף פא.) אמרינן גבי דם חטאת שנתערב בדם עולה דפליגי רבי אליעזר ורבנן אמר אביי לא שנו אלא תחילת חטאת ועולה אבל סוף חטאת ותחילת עולה דברי הכל מקום עולה מקום שיריס פירוש דאם נתערבו שירי חטאת בתחילת עולה לכולי עלמא יתנס למטה מן החוט דמקום תחילת מתן עולה כשר לשירי חטאת ויזרקס לקיר המזבח ומאליהם שותתין ליסוד ואין כאן שנוי מקום א"ל רב יוסף הכי אמר רב יהודה שייריס נריכין איצטבא פירוש שיפסכס על גג היסוד ממס העשוי כאיצטבא ולא יזרקס לקיר הזקוף כמשפט עולה דמשמע לה] דעולה אינס טעונה גג יסוד וי"ל דהאי דבעינן הכא בתחילת עולה גג יסוד לא אתא אלא למעוטי אמה אדמה לו] התחתונה של מזבח שמן הארץ עד הכניסה אבל קיר הזקוף של לו] מעלה עד היסוד פשיטא דעדיף (בעולה) מגג יסוד ממש דחוהה עדיף משום דבעינן שתי מתנות שהן ארבע: **לימד על פר** יוה"כ שטעון מתן דמים ליסוד. לעיל פרק בית שמאי (דף מ:) גבי ועשה לפר כאשר עשה לדיש סמיכה ושירי הדם בפר יוה"כ ותימא להאי תנא לה] סמיכה מנא ליה ושס ד) פירשנו: **ומה מי שאין נכנס דמו לפנים חובה.** תימה מה לפר כהן משיח שכן מכפר על עבירת מצוה ידועה כדפריך לעיל פ' בית שמאי (דף מ:) וי"ל דסמיך אהאי דאתי בקל וחומר משעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים דדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו: **יכול יעכבנו.** דלית לן למימר טרח וכתב לה קרא כל כמה דאיכא למידרש: **תלמוד לומר.** באחרי מות וכלה מכפר שלמו כל הכפרות כולן בעבודות הללו האמורות בענין: **ומה מי שאין נכנס דמו לפנים.** כגון פר כהן משיח שכניסת דמו לפנים אינה חובה קבועה שלא היה מצוה לחטוא ולהביא חטאת: **טעון יסוד.** שפיכת שייריס: **מי שנכנס דמו לפנים חובה.** פר יום הכפורים שהוא חובה קבועה בכל שנה. וכבי עקיבא בא להוסיף על דבריו עד שאתה לומדו מהיכול שדם פר[כ] נכנס לו מצוה לא ולמדו מלפני ולפנים שאינו נכנס לו לא לחובה ולא למצוה וזה נכנס לו אפילו לחובה אינו דין שיטעון[כא]: **יכול יעכבנו.** דיהיו כמי שאינה עליו הכתוב לעכב שהרי לא הוצרך לכתוב וכתבו: **תלמוד לומר.** באחרי מות וכלה מכפר שלמו כל הכפרות כולן בעבודות הללו האמורות בענין ושפיכת שייריס לא נאמרו שם: **קל וחומר לפר כהן משיח מעתה.** מאחר שבאתו לכלל קל וחומר[כב] יש לנו לדרוש קל וחומר כיוצא בו ולומר שייריס מעכבין בפר כהן משיח מריבוי הכתוב שהרי בקל וחומר היה למד לשפיכת שייריס משעיר נשיא יכול יעכבנו מעתה תלמוד לומר וכלה לו]: **ומה מי שאין נכנס דמו לפנים.** כגון שעיר נשיא וחטאת יחיד שאין נכנסים להיכל לא חובה ולא מצוה טעונין יסוד פר משיח שנכנס דמו לפנים מצוה אינו דין שטעון יסוד. נראה בעיני דלא גרסינן בהאי מסקנא בין לחובה בין למצוה אלא למצוה גרידתא ואי גרסינן לה לא תיקשה אדתנא בריש על דס פר משיח שאינו נכנס לפנים חובה וכאן הוא שונה בין חובה בין מצוה לגבי[לא] פר יום הכפורים לא הוי כניסת פר משיח חובה שאינו חובה כמותו אבל לגבי שעיר נשיא דלא עייל ליה כלל קרי לה לכניסת פר משיח חובה ובמסכת סוטה (דף מד:) אמרינן בהאי מצוה מצוה לגבי רשות חובה קרי ליה: **יכול יעכבנו.** מעתה דיהיו כמי שאינה עליו לעכב: **ת"ל ואת כל דס הפר וגו' נתקו הכתוב.** מסדר שאר העבודות ועשאו שירי מצוה שאינה בהילוך לשונו שכל[לב] העבודות כתיב ולקח והזה ונתן על קרנות וכאן לא כתיב ושפך דמו[לג] אל יסוד אלא שנה במשמעה לנתקו מכלל שאר העבודות לומר שאינה חובה כמו[לד] אותם לעבד:

אם אינו אלא מזבח. של עולה יהא ליסוד מי כתיב אל יסוד העולה אל יסוד מזבח העולה כתיב אי הוה כתיב אל יסוד העולה הוה אמינא בזקיפה[ג] אל יסוד השתא דכתיב אל יסוד מזבח העולה אגגו דיסוד א"ר ישמעאל גג יסוד למה לי קרא ק"ו הוא ומה[ד] שירי חטאת שאינה מכפרת טעונה גג יסוד תחלת עולה שמכפרת אינו דין שטעונה גג יסוד אמר רבי עקיבא ומה[ה] שירי חטאת שאין מכפרין ואין באין לכפר טעונה גג יסוד תחלת עולה שמכפרת ובאה לכפר אינו דין שטעונה גג יסוד אם כן מה ת"ל אל יסוד מזבח העולה תן יסוד למזבח של עולה מאי בינייהו אמר רב אדא בר אהבה שירים מעכבים איכא בינייהו מר סבר מעכבי ומר סבר לא מעכבי[ו] רב פפא אמר דכולי עלמא [ז]שירים אין מעכבים והכא במיצוי חטאת העוף מעכב קא מיפלגי מר סבר [ז]מעכב ומר סבר לא מעכב תניא כוותיה דרב פפא [1]ואת כל [ח] (הדם) [הפר] ישפך מה ת"ל הפר [ט]לימד [י]על פר יום הכיפורים שטעון מתן דמים ליסוד דברי [יא] רבי אמר רבי ישמעאל קל וחומר ומה אם מי שאין נכנס דמו[יב] לפנים חובה טעון יסוד מי שנכנס דמו לפנים חובה אינו דין שטעון יסוד אמר רבי עקיבא ומה מי שאין דמו נכנס לפני ולפנים בין לחובה בין למצוה טעון יסוד מי שנכנס דמו[יג] חובה לפני ולפנים אינו דין שטעון יסוד יכול יעכבנו ת"ל [2]וכלה מכפר את הקדש שלמו כל הכפרות כולן דברי רבי ישמעאל קל וחומר לפר כהן משיח (משעיר נשיא) מעתה ומה מי שאין נכנס דמו לפנים לא חובה ולא מצוה[יד] טעון יסוד מי שנכנס דמו לפנים בין לחובה בין למצוה אינו דין שטעון יסוד יכול יעכבנו תלמוד לומר [1]ואת כל (הדם)[טו] [הפר] ישפך נתקו הכתוב לעשה[יז] ועשאו[יח] שירי מצוה לומר לך שירים אין מעכבין וסבר רבי ישמעאל מיצוי חטאת העוף מעכב והתנא דבי רבי ישמעאל [3]והנשאר בדם ימצה והנשאר[יט] ימצה